«ایران» عملکرد تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی در بازی‌های آسیایی ناگویا را بررسی می کند

زمان طلوع نسل جدید

سینا حسینی/ درخشش کشتی ایران در روزهای پایانی بیستمین دوره بازی‌های آسیایی ناگویا و کسب شش مدال طلا در دو بخش آزاد و فرنگی، سهم مهمی در موفقیت کاروان ورزشی کشور داشت. ایران با ۱۹ مدال طلا، ۱۸ نقره و ۱۵ برنز در رتبه ششم جدول توزیع مدال‌ها قرار گرفت و عملکرد بهتری نسبت به دوره قبل به نمایش گذاشت. این دستاورد ارزشمند است، اما ارزیابی آینده کشتی ایران نباید تنها به شمار مدال‌ها محدود شود. حفظ موفقیت‌ها و پرورش نسلی که بتواند مسیر افتخارآفرینی را ادامه دهد، ضرورتی است که باید از هم‌اکنون مورد توجه قرار گیرد.

کاروان کشتی ایران با ۱۲ ورزشکار در دو بخش آزاد و فرنگی راهی ناگویا شد. کسب چهار مدال طلا در کشتی آزاد نشان داد که این رشته همچنان از ظرفیت فنی و رقابتی بالایی برخوردار است. با وجود این، موفقیت امروز زمانی ارزش راهبردی دارد که زمینه‌ساز پیروزی‌های فردا باشد. کشتی آزاد ایران در سال‌های گذشته با اتکا به قهرمانان برجسته خود در میدان‌های آسیایی و جهانی درخشیده است، اما هیچ نسلی برای همیشه در اوج باقی نمی‌ماند. افزایش سن قهرمانان، آسیب‌دیدگی و افت تدریجی آمادگی می‌تواند در سال‌های آینده ترکیب تیم ملی را تغییر دهد.

بر همین اساس، پرورش جانشینان شایسته نباید به زمانی موکول شود که قهرمانان اصلی از چرخه رقابت خارج شده‌اند. فدراسیون کشتی و کادرهای فنی باید برنامه‌ای روشن برای انتقال تجربه و جایگزینی تدریجی نیروها تدوین کنند. شناسایی استعدادها در رده‌های پایه، فراهم کردن فرصت حضور در رقابت‌های بین‌المللی و ترسیم مسیری مشخص برای رسیدن به تیم ملی بزرگسالان، از ارکان این برنامه است. استعدادپروری تنها به کشف کشتی‌گیران مستعد محدود نمی‌شود؛ حفظ آنها در چرخه تمرین، تقویت توانایی‌های فنی و ذهنی و پیشگیری از فرسودگی زودهنگام نیز اهمیت دارد.

وضعیت کشتی فرنگی در ناگویا نیازمند بررسی دقیق‌تری است. کسب دو مدال طلا و یک برنز، در مقایسه با انتظارات و عملکرد دوره پیشین، نشانه‌ای قابل تأمل است. این افت به معنای ضعف کلی فرنگی نیست، اما می‌تواند از وجود مسأله‌هایی در انتخاب نفرات، آماده‌سازی و انتقال کشتی‌گیران جوان به سطح بزرگسالان حکایت داشته باشد. تحلیل فنی مبارزه‌ها، بررسی شکست‌ها و ارزیابی عملکرد مقابل رقبای اصلی باید مبنای تصمیم‌گیری قرار گیرد. اصلاح مسیر نیز باید بر پایه ارزیابی کارشناسی باشد، نه واکنش‌های مقطعی پس از پایان مسابقات.

رشد کشتی در کشورهای آسیایی ضرورت بازنگری در روش‌های فنی را دوچندان می‌کند. رقبای ایران با سرمایه‌گذاری، توسعه شیوه‌های تمرینی و شناخت دقیق‌تر از توانایی‌های کشتی‌گیران ایرانی، برای رسیدن به سکوهای بالاتر تلاش می‌کنند. اتکا به سابقه درخشان و برتری سنتی، تضمینی برای تداوم موفقیت نیست. بهره‌گیری از دانش روز علوم ورزشی، تحلیل عملکرد رقبا و طراحی تمرین‌های متناسب با نیاز هر وزن باید در مرکز برنامه‌های فنی قرار گیرد. نوآوری در تمرین و ارتقای دانش مربیان، به اندازه توانایی فردی کشتی‌گیران اهمیت دارد.

بازنگری مدیریتی نیز بخش جدایی‌ناپذیر این مسیر است. شفافیت در انتخاب ملی‌پوشان، شایسته‌سالاری، ثبات در برنامه‌ریزی و ارزیابی عملکرد کادرهای فنی باید به اصولی پایدار تبدیل شوند. تقویت ارتباط میان باشگاه‌ها، هیأت‌های استانی و تیم‌های ملی نیز به شناسایی استعدادها در سراسر کشور کمک می‌کند. توزیع عادلانه امکانات و حمایت هدفمند از مناطق مستعد، دامنه انتخاب مربیان را گسترش می‌دهد و زمینه رقابت سالم‌تری برای پوشیدن دوبنده تیم ملی فراهم می‌سازد.

نتایج کشتی ایران در ناگویا ایده‌آل بود، اما موفقیت امروز نباید ضرورت اصلاح مسیر را به حاشیه فراموشی ببرد. جوان‌گرایی حساب‌شده، اصلاح روش‌های فنی، ارتقای مدیریت و پرورش جانشینان شایسته باید در اولویت قرار گیرد. هدف نهایی، تنها تکرار مدال‌های طلا در آسیا نیست؛ بلکه ایجاد نظامی پایدار برای قهرمان‌سازی است تا کشتی ایران بتواند ضمن حفظ برتری خود در آسیا، برای رقابت‌های جهانی و المپیک نیز پشتوانه‌ای مطمئن داشته باشد.

یادداشت

مجید حاتمی
کارشناس کشتی

ضرورت جوانگرایی در کشتی

کسب ۶ مدال طلا در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا، نشان‌دهنده عملکرد درخشان کشتی آزاد ایران بود؛ اما کشتی فرنگی با دو مدال طلا و یک برنز، نسبت به دوره قبل افت محسوسی داشت؛ نتیجه‌ای برخلاف ادعای سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی.

در دوره‌های گذشته، مسابقات قهرمانی جهان پیش از بازی‌های آسیایی برگزار می‌شد و برخی معتقد بودند تیم اول به جهانی می‌رود و تیم دوم در بازی‌های آسیایی شرکت می‌کند؛ تحلیلی اشتباه که نمی‌توان آن را مبنای ارزیابی قرار داد. وقتی دو میدان مهم پیش روی کشتی قرار دارد، باید از دو ترکیب قدرتمند صحبت کرد؛ همان‌طور که حسن رنگرز و علیرضا دبیر نیز وعده نتایج مطلوب در هر دو رقابت را داده بودند.

ترکیب کشتی فرنگی در ناگویا نتیجه مطلوبی نگرفت. حتی اگر این تیم را ترکیب دوم بدانیم، فاصله آن با تیم اول نگران‌کننده است. کسب دو مدال طلا و یک برنز نشان می‌دهد کشتی فرنگی نسبت به دوره قبل دو فینالیست کمتر داشته است؛ اتفاقی که افت این رشته را نشان می‌دهد. این تیم در قهرمانی جهان، با حضور محمد بنا در کنار تیم جمهوری آذربایجان، کار دشوارتری پیش‌رو خواهد داشت.

در نقطه مقابل، کسب ۶ مدال طلا توسط آزادکاران فراتر از تصور بود و نشان داد پژمان درستکار ترکیب تیمش را به‌خوبی ارنج کرده است. او با نفرات اعزامی به ناگویا و کشتی‌گیرانی که در تهران داشت، اکنون دو تیم قدرتمند در اختیار دارد. حضور ۱۶ کشتی‌گیر با جایگاه مناسب در رنکینگ جهانی، دست درستکار را برای قهرمانی جهان باز گذاشته است.

آزادکاران طلایی ناگویا در برخی اوزان جانشینان قدرتمندی دارند؛ به‌جز امیرحسین زارع که در جهانی نیز حاضر می‌شود. برای مثال، در وزن ۹۷ کیلوگرم آذرپیرا، حسن یزدانی و کامران قاسم‌پور گزینه‌های مطرحی هستند و در وزن ۶۵ کیلوگرم نیز رحمان عموزاد حضور دارد. تیم آزاد با مجموعه‌ای از ستاره‌ها راهی جهانی می‌شود، اما نباید انتظار داشت طلاها را مانند ناگویا ردیف کند. قهرمانی آسیایی تضمینی برای موفقیت جهانی نیست و باید زنگ بیدارباشی برای شاگردان درستکار باشد.

حتی در وزن ۹۷ کیلوگرم نیز نمی‌توان طلای یزدانی یا قاسم‌پور را قطعی دانست و زارع هم باید آلترناتیو داشته باشد؛ به‌ویژه آنکه جمهوری آذربایجان از امیرحسین معصومی رونمایی خواهد کرد. بازگشت روسیه به قهرمانی جهان نیز آزمونی جدی برای کشتی ایران به سکانداری علیرضا دبیر است. روس‌ها برای دفاع از اعتبار خود به میدان می‌آیند و معادلات رقابت ایران، آمریکا و دیگر قدرت‌های کشتی را تغییر می‌دهند.

نکته مهم، نزدیک‌شدن ترکیب تیم‌ها به المپیک ۲۰۲۸ است. جوانگرایی در کشتی آزاد و فرنگی نباید مورد غفلت قرار گیرد؛ زیرا شش ماه غفلت از یک کشتی‌گیر می‌تواند به ازدست‌رفتن او منجر شود. نتایج کشتی‌گیران امید در لاس‌وگاس نیز عیار پشتوانه‌سازی کشتی ایران را مشخص خواهد کرد.

محسن کاوه، سرمربی پیشین تیم ملی کشتی آزاد در گفت‌وگو با «ایران»:

کشتی برای آینده به خون تازه نیاز دارد

مهری رنجبر/ کشتی ایران بار دیگر در بازی‌های آسیایی نشان داد که یکی از ستون‌های اصلی کاروان ورزشی کشور است. محسن کاوه، سرمربی پیشین تیم ملی کشتی آزاد، کسب ۶ مدال طلا و یک برنز در ناگویا را نتیجه‌ای رضایت‌بخش می‌داند، اما معتقد است توجه به پشتوانه‌سازی و آماده‌کردن نسل آینده باید جدی‌تر دنبال شود. او همچنین بازگشت روسیه به رقابت‌های جهانی را عاملی مهم در افزایش دشواری رقابت با مدعیان اصلی کشتی جهان می‌داند.

محسن کاوه در گفت‌وگو با «ایران» درباره عملکرد کشتی در ناگویا توضیح داد: «کشتی همیشه در المپیک و بازی‌های آسیایی جور ورزش ایران را کشیده است و امسال هم کسب ۶ مدال طلا نتیجه بدی نبود. با توجه به شرایط خاص کشور و در پیش بودن رقابت‌های قهرمانی جهان، تقریباً می‌توان گفت تیم‌های دوم کشتی آزاد و فرنگی در بازی‌های آسیایی حاضر شدند. کسب چهار مدال طلا در کشتی آزاد نتیجه بسیار خوبی بود که از قبل هم قابل پیش‌بینی به نظر می‌رسید.»

او درباره عملکرد آزادکاران طلایی توضیح داد: «یونس امامی، علی آذرپیرا و محمد نخودی کشتی‌گیران باتجربه‌ای بودند که سه مدال طلای ارزشمند گرفتند. طلای امیرحسین زارع هم قابل پیش‌بینی بود، هرچند او حریف قزاقستانی را دست‌کم گرفت و کارش سخت شد.»

سرمربی پیشین تیم ملی کشتی آزاد، انتظارات بالای مردم از این رشته را یادآور شد و درباره رقابت‌های جهانی قزاقستان گفت: «همیشه توقع مردم از کشتی بالا بوده است. تیمی که در ناگویا چهار مدال طلا گرفت، با تیم حاضر در قهرمانی جهان تفاوت دارد، اما نباید تصور کنیم کشتی‌گیران در مسابقات جهانی کار آسانی پیش رو دارند.»

محسن کاوه با اشاره به رقابت نزدیک ملی‌پوشان در مسابقات انتخابی توضیح داد: «مسافران ناگویا با کشتی‌گیرانی که به قهرمانی جهان می‌روند فاصله زیادی ندارند و در انتخابی هم با یکدیگر رقابت کرده‌اند. امیرحسین زارع نفر اول انتخابی شد. محمد نخودی در وزن ۷۹ کیلوگرم نفر اول بود، اما در ناگویا در وزن ۸۶ کیلوگرم روی تشک رفت. یونس امامی، قهرمان وزن ۷۴ کیلوگرم، در انتخابی مقابل امیرمحمد یزدانی شکست خورد. امیرعلی آذرپیرا هم برابر حسن یزدانی باخت، اما کشتی خوبی گرفت. بدون شک تیم کشتی آزاد ایران در قهرمانی جهان ترکیب خوبی خواهد داشت.»

او در ادامه بر ضرورت توجه جدی‌تر به پشتوانه‌سازی تأکید کرد: «پشتوانه‌سازی را همیشه باید جدی گرفت. شاید لازم باشد کشتی‌گیرانی را که آخرین سال حضورشان در رده جوانان را سپری می‌کنند و شانس کسب مدال دارند، به تیم ملی اضافه کنیم تا با حضور در تورنمنت‌ها و تمرین کنار ستاره‌ها پخته‌تر شوند.» کاوه با اشاره به تجربه بالای آزادکاران ایران گفت: «کشتی‌گیران حاضر در ناگویا رزومه خوبی دارند. عباس ابراهیم‌زاده نفر دوم انتخابی در وزن ۶۵ کیلوگرم بود، یونس امامی از سال ۲۰۲۲ عضو تیم ملی است، محمد نخودی در ۲۵ سالگی مدال جهانی دارد و آذرپیرا هم مدال المپیک و جهانی را در کارنامه‌اش ثبت کرده است. باید طوری برنامه‌ریزی کنیم که در هر وزن حداقل چهار کشتی‌گیر با یکدیگر رقابت کنند تا بهترین نفر راهی مسابقات شود.»

سرمربی پیشین تیم ملی کشتی آزاد، بازگشت روس‌ها را عاملی تأثیرگذار در رقابت‌های جهانی دانست و گفت: «روس‌ها پس از تحریم، تنها می‌توانستند به‌صورت انفرادی در مسابقات شرکت کنند و امتیاز تیمی‌شان محاسبه نمی‌شد. همین مسأله انگیزه آنها را کاهش داده بود، اما اکنون با رفع تحریم‌ها شرایط بهتری دارند و به نظر می‌رسد در کشتی آزاد و فرنگی با برنامه‌ریزی بیشتری کار کنند. بدون شک ایران در قهرمانی جهان قزاقستان رقابت نزدیکی با آمریکا و روسیه خواهد داشت و روس‌ها خطرناک‌تر از گذشته ظاهر می‌شوند.»

پشتوانه‌سازی را همیشه باید جدی گرفت. شاید لازم باشد کشتی‌گیرانی را که آخرین سال حضورشان در رده جوانان را سپری می‌کنند و شانس کسب مدال دارند، به تیم ملی اضافه کنیم

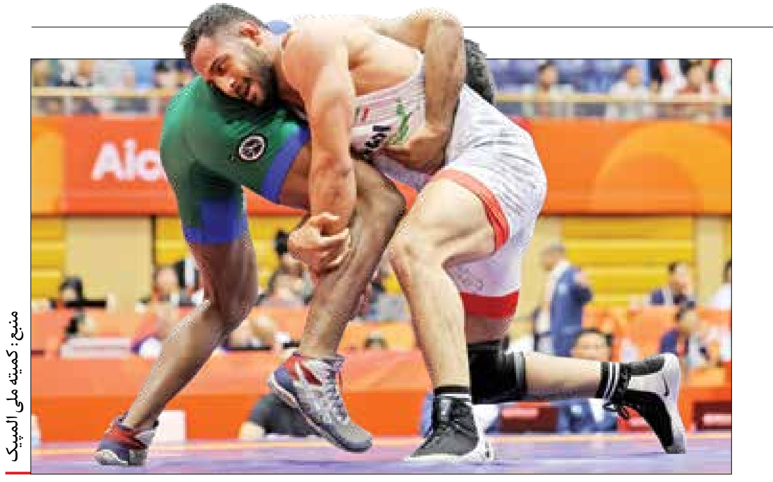

منبع: کمیته ملی المپیک

ارزیابی آماری عملکرد کشتی ایران در بازی‌های آسیایی ← طلای بیشتر، مدال کمتر

گروه ورزشی/ عملکرد تیم‌های ملی کشتی آزاد و فرنگی ایران در بازی‌های آسیایی جاکارتا ۲۰۱۸، هانگژو ۲۰۲۲ و ناگویا ۲۰۲۶ نشان می‌دهد که ارزیابی روند موفقیت کشتی ایران، به بررسی همزمان تعداد مدال‌ها و ارزش آنها نیاز دارد. ایران در جاکارتا ۵ مدال طلا و ۳ برنز کسب کرد و در هانگژو نیز ۵ طلا، ۴ نقره و یک برنز به دست آورد. در ناگویا، تعداد مدال‌های طلا به ۶ رسید، اما مجموع مدال‌های دو رشته به ۷ مدال کاهش یافت.

در بازی‌های آسیایی جاکارتا، کشتی آزاد ایران ۳ طلا و یک برنز به دست آورد و کشتی فرنگی نیز با کسب ۲ طلا و دو برنز به کار خود پایان داد. در هانگژو، کشتی آزاد ۳ طلا و ۲ نقره کسب کرد و کشتی فرنگی با ۲ طلا، ۲ نقره و یک برنز به کار خود پایان داد. افزایش مجموع مدال‌ها از ۸ به ۱۰ نشان داد که ایران در هانگژو، علاوه بر حفظ تعداد مدال‌های طلا، در کسب مدال‌های دیگر نیز موفق‌تر بود.

در ناگویا، کشتی آزاد با کسب ۴ مدال طلا عملکرد درخشانی داشت و نسبت به دو دوره گذشته، یک مدال طلای بیشتر به دست آورد. یونس امامی، محمد نخودی، امیرعلی آذرپیرا و امیرحسین زارع قهرمان شدند. در کشتی فرنگی، علیرضا عبدولی و امین میرزازاده به مدال طلا رسیدند و مهدی بالی حمزه‌زاده مدال برنز گرفت. مجموع عملکرد دو رشته در این دوره به ۶ طلا و یک برنز رسید؛ نتیجه‌ای که افزایش تعداد مدال‌های طلا و کاهش مجموع مدال‌ها را همزمان نشان می‌دهد.

مقایسه سه دوره بیانگر آن است که کشتی ایران در ناگویا از نظر کیفیت مدال‌ها پیشرفت کرد، اما از نظر تعداد کل مدال‌ها نسبت به جاکارتا و هانگژو عقب‌تر بود. افزایش تعداد طلاها از ۵ به ۶، نشانه موفقیت بیشتر در رقابت برای قهرمانی است؛ کاهش مجموع مدال‌ها از ۱۰ در هانگژو به ۷ در ناگویا نیز نشان می‌دهد که موفقیت در همه اوزان به یک اندازه تداوم نداشته است. در مجموع نمی‌توان عملکرد کشتی ایران در ناگویا را عقبگرد کامل دانست. کشتی آزاد با افزایش تعداد قهرمانی‌ها روندی صعودی داشت، اما کشتی فرنگی نتوانست تعداد مدال‌های طلای خود را نسبت به دو دوره قبل افزایش دهد. ارزیابی کلی از عملکرد ایران ترکیبی از پیشرفت در کسب مدال طلا و کاهش گستره موفقیت مدالی است؛ روندی که برای تداوم برتری کشتی ایران در بازی‌های آسیایی، تقویت رقابت در اوزان مختلف و افزایش عمق ترکیب تیم را ضروری می‌کند.

مراد محمدی، ملی‌پوش پیشین تیم ملی در گفت‌وگو با «ایران»:

به فکر آینده باشیم، حریفان بیکار نمی‌مانند

پریسا غفاری/ عملکرد کشتی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا، در کنار ثبت نتایجی قابل قبول، بار دیگر ضرورت توجه به پشتوانه‌سازی در اوزان سبک را برجسته کرد؛ اوزانی که رقابت در آنها دشوار است و کوچک‌ترین کم‌تجربگی می‌تواند شانس رسیدن به مدال را کاهش دهد. مراد محمدی، دارنده مدال برنز المپیک ۲۰۰۸ پکن، با ارزیابی عملکرد آزادکاران و فرنگی‌کاران ایران، بر اهمیت حفظ استعدادها، پرورش نفرات جایگزین و توجه به افزایش قدرت رقبای آسیایی تأکید دارد. مراد محمدی در گفت‌وگو با «ایران» درباره عملکرد کشتی‌گیران کشورمان در ناگویا می‌گوید: «به نظرم آزادکاران به‌جز در اوزان سبک که می‌توانستند بهتر عمل کنند، عالی ظاهر شدند؛ اما کشتی فرنگی قادر بود مدال‌های بیشتری کسب کند. با این وجود، کسب ۵۰ درصد مدال‌های طلا از سوی نفرات اعزامی نشان داد کشتی عملکرد آبرومندانه‌ای داشت و به نظرم باز هم جور کاروان را کشید.»

هرچند برخی کارشناسان معتقدند کشتی ایران می‌توانست در ناگویا از نفرات جوان‌تری استفاده کند، این مربی درباره دلایل انتخاب ترکیب اعزامی توضیح می‌دهد: «آقای دبیر اعلام کرد تیم اصلی را به دلیل پیش‌رو بودن مسابقات امیدها و بزرگسالان جهان به ناگویا اعزام نمی‌کند. اما فشاری که از سوی کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش برای کسب مدال وجود دارد، باعث شد نفراتی باتجربه با میانگین سنی ۲۰ و ۲۱ سال اعزام شوند؛ کشتی‌گیرانی که در انتخابی، نفرات اصلی را شکست داده بودند. معتقدم ایران به دلیل برخورداری از استعدادهای فراوان، یکی از بهترین کشورهای جهان است و اگر مسیر درست استعدادیابی و پرورش کشتی‌گیران ادامه پیدا کند، سال‌های سال در میان قدرت‌های برتر جهان خواهیم بود.»

این مربی در ادامه با اشاره به تفاوت بازی‌های آسیایی با مسابقات قهرمانی آسیا، تأکید می‌کند: «بازی‌های آسیایی، مسابقات قهرمانی آسیا نیست که بتوانی جوانان را اعزام کنی و فقط به فکر افزایش تجربه آنها باشی. اینجا بازی‌های آسیایی‌ست و جایگاه کاروان‌ها را براساس عیار طلا می‌سنجند. کشتی ایران همیشه در مسابقات قهرمانی آسیا پشتوانه‌های خود را اعزام می‌کند؛ اما حتی در بازی‌های آسیایی نیز باید در نظر گرفت که همان‌طور که ایران می‌خواهد در کشتی ابرقدرت باشد، سایر کشورها هم بیکار ننشسته‌اند. هند و ژاپن نه‌تنها در سال ۲۰۳۰، بلکه در سال‌های پیش رو از مدعیان کشتی، بویژه کشتی آزاد، خواهند بود. ازبکستان و قزاقستان نیز همیشه حریفان جدی ما بوده‌اند. در مسابقات جهانی هم آمریکا، روسیه و جمهوری آذربایجان رقبای همیشگی ایران هستند.» مراد محمدی با اشاره به نتایج اوزان سبک، ابراز امیدواری می‌کند که کشتی آزاد در هر دو وزن ۵۷ و ۶۵ کیلوگرم فینالیست داشته باشد: «در وزن ۶۵ کیلوگرم، رحمان عموزاد را داریم که ستاره‌ای بی‌بدیل در جهان است. ابراهیم‌زاده، نفر دوم این وزن، کشتی‌گیر قابلی است؛ اما در گروه خود به کشتی‌گیر ژاپنی و قهرمان جهان برخورد کرد و متأسفانه نتیجه را واگذار کرد. علی مؤمنی هم در وزن ۵۷ کیلوگرم از کشتی‌گیران خوب ماست؛ اما در ۲۰ سالگی، در ثانیه‌های پایانی خوب عمل نکرد و شاید کمبود تجربه به ضررش تمام شد. در مجموع، این دو وزن همیشه از شلوغ‌ترین اوزان هستند و کسب مدال در آنها دشوار است؛ بنابراین باید در این اوزان بیشتر کار کنیم.»

حمید باوفا، سرمربی پیشین کشتی فرنگی جوانان در گفت‌وگو با «ایران»:

کشتی همیشه پشتوانه‌های خوبی داشته است

گروه ورزشی/ دو مدال طلا و یک برنز کشتی فرنگی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا، نشان داد که فرنگی‌کاران کشورمان همچنان توانایی کسب مدال در سطح قاره را دارند. اما کاهش تعداد مدال‌ها نسبت به دوره قبل و ناکامی در برخی اوزان، ضرورت توجه بیشتر به پشتوانه‌سازی و میدان دادن به جوانان را یادآوری می‌کند. حمید باوفا، سرمربی پیشین تیم کشتی فرنگی جوانان، معتقد است فاصله زمانی محدود میان سه رقابت مهم، کار کادر فنی را برای انتخاب و تقسیم نیروها دشوار کرد، اما سیستم‌محور بودن کشتی ایران می‌تواند زمینه‌ساز تداوم موفقیت‌ها و حضور قدرتمند نسل جدید در رقابت‌های آینده باشد.

حمید باوفا در گفت‌وگو با «ایران» درباره عملکرد فرنگی‌کاران در ناگویا می‌گوید: «نکته‌ای که در ناگویا برای کشتی حائزاهمیت بود، فاصله زمانی محدود میان سه مسابقه رسمی، یعنی رقابت‌های قهرمانی جهان، امیدهای جهان و بازی‌های آسیایی بود. این شرایط، کار سرمربی و کادر فنی را برای تقسیم نیروها سخت کرد. در دوره‌های قبلی، رقابت‌های جهانی پیش از بازی‌های آسیایی برگزار می‌شد، اما این بار به بعد از این بازی‌ها موکول شد. با وجود این شرایط، در مجموع می‌توان به عملکرد تیم نمره قابل قبولی داد.»

او درباره میدان دادن به جوانان در بازی‌های آسیایی و اهمیت پشتوانه‌سازی برای دوره‌های بعدی نیز بیان می‌کند: «وقتی در هر یک از اوزان ۶۰، ۶۷ و ۸۷ کیلوگرم سه مهره داریم، تقسیم نیروها به‌مراتب سخت‌تر می‌شود. حتی برای انتخاب نفرات، فرخی را به یک وزن بالاتر بردیم و جمال رضایی در وزن پایین‌تر کشتی گرفت. سعی کردیم از همه ابزارها استفاده کنیم. هرچند چهار فینال را از دست دادیم، اما ای کاش عملکرد علیرضا عبدولی را مقابل قهرمان المپیک و یونس امامی را مقابل نایب‌قهرمان المپیک هم می‌دیدیم.»

این مربی در ادامه بر اهمیت تداوم برنامه‌های استعدادیابی و پرورش کشتی‌گیران جوان توضیح می‌دهد: «کشتی کشورمان سال‌های سال است که به پشتوانه‌سازی اهمیت می‌دهد و مدت‌هاست در رده‌های پایه، قهرمان و نایب‌قهرمان جهان دارد. در مجموع، کشتی ما سیستم‌محور شده و هر مربی که جایگزین می‌شود، طبق همان سیستم کار می‌کند تا بتوانیم کشتی را همچنان روی قله نگه داریم. کشتی‌گیران جوانی مانند سعید اسماعیلی و فردین هدایتی نیز حضور دارند که در دو سه سال آینده به تیم اضافه می‌شوند. مطمئن باشید ترکیب تیم کشتی فرنگی در بازی‌های آسیایی بعدی تغییر خواهد کرد و با نیروی جوانی کامل حاضر می‌شویم.»

باوفا در ادامه می‌گوید: «موفقیت پایدار در کشتی، نیازمند برنامه‌ریزی منسجم و شناسایی دقیق استعدادهاست. هر فدراسیونی برای رسیدن به قله‌های مرتفع باید سیستم‌محور عمل کند و با ریل‌گذاری درست، زمینه رشد استعدادها را فراهم سازد تا تیم ملی هیچ‌گاه از پشتوانه‌های مطمئن محروم نماند.»

علی اشکانی، مربی کشتی فرنگی در گفت‌وگو با «ایران»:

باید به جوانان اعتماد کرد

گروه ورزشی/ علی اشکانی، مربی کشتی فرنگی، کسب ۶ مدال طلای کشتی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا را نتیجه‌ای خوب می‌داند، هرچند معتقد است سهم اصلی این افتخارآفرینی بر دوش آزادکاران بوده است. او در ارزیابی عملکرد فرنگی‌کاران، بر ضرورت اعتماد به جوانان، برنامه‌ریزی برای پشتوانه‌سازی و پرهیز از احتیاط بیش از اندازه تأکید دارد.

کارشناس کشتی فرنگی در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «همیشه در ادوار قبلی بازی‌ها، مسابقات کشتی در ۱۰ وزن، بعد هشت وزن و در سه دوره قبل در ۶ وزن برگزار شد. کم شدن اوزان کشتی نشان می‌دهد که شورای المپیک آسیا روی خوشی به کشتی نشان نمی‌دهد و به همین دلیل اوزان آن را کم کردند. اما کشتی در ناگویا هم بار اصلی ورزش ایران را با ۶ مدال طلا به دوش کشید؛ اتفاقی که بچه‌ها برای آن زحمت زیادی کشیدند و خدا را شکر، مثل دوره قبل درخشیدند.»

او کسب دو مدال طلا و یک برنز در کشتی فرنگی را نشانه افت این رشته می‌داند و درباره دلایل این نتیجه می‌گوید: «فکر می‌کنم نزدیکی بازی‌های آسیایی به مسابقات قهرمانی جهان باعث شد سرمربی تیم ملی برای اعزام جوانان به ناگویا ریسک نکند. حتی وقتی رقابت‌های قهرمانی جهان امیدها را تماشا می‌کردم، متوجه عدم تمرکز حسن رنگرز شدم و خستگی از سر و روی او می‌بارید. به نظر می‌رسد احتیاط، ریسک‌نکردن و شاید هم بی‌اعتمادی به مدال‌آوری جوانان، در نتیجه تیم فرنگی در ناگویا بی‌تأثیر نبود. این اتفاق گویای افت کشتی فرنگی است.»

علی اشکانی عدم اعتماد به جوانان را یکی از دلایل نتیجه نگرفتن فرنگی‌کاران می‌داند و می‌گوید: «عدم اعتماد به جوانان باعث شد مربی در وزن ۹۸ کیلوگرم، علیرضا عبدولی را که سال قبل نتیجه خوبی نگرفت، با یک جوان برای ناگویا عوض نکند. حتی غلامرضا فرخی، کشتی‌گیر وزن ۸۷ کیلوگرم، هم عملکرد خوبی نداشت. در حالی که مربی تیم باید طبق برنامه و چشم‌انداز، پشتوانه‌سازی کند و با ورود کشتی‌گیر ۲۱ ساله به تیم، او را برای میادین بزرگ آماده کند.»

این کارشناس کشتی فرنگی همچنین معتقد است ملی‌پوشان نباید از بازگشت روس‌ها به تشک بترسند. او تأکید می‌کند: «ما همیشه با روس‌ها رقیب بودیم؛ زمانی آنها قدرتمند کار می‌کردند و مدال می‌گرفتند و زمانی هم نه. به هر حال ایران، روسیه، ترکیه، گرجستان و جمهوری آذربایجان قدرت‌های بزرگ کشتی فرنگی به حساب می‌آیند. درست است که روس‌ها کشتی‌گیران قدرتمندی هستند، اما ملی‌پوشان ما نباید از بازگشت آنها بترسند. آنها بعد از تحریم هم در مسابقات بودند و حالا باید همه تلاششان برای کسب امتیاز فردی باشد و بعد به امتیاز تیمی فکر کنند. اگر کشتی‌گیران در مسابقات انفرادی امتیاز خوبی بگیرند، برای نتیجه تیمی مشکلی وجود نخواهد داشت.»